

РЕШЕНИЕ

№ 27101

гр. София, 13.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **7299** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалба от Н. Л. Т., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. М. Я., срещу изричен отказ на администратора и обработващия лични данни „ЕОС Матрикс” ЕООД да спре да обработва личните данни на жалбоподателя и да преустанови подаването на информация до Централния кредитен регистър (ЦКР), обективиран в становище с изх. № 01726/02.07.2024 г. и отговор с изх. № 00941/26.04.2024 г., ведно с приложеното към него становище от 25.04.2024 г.
С жалбата се твърди, че оспорваният е имал сключени два договора за кредит с „Райфайзенбанк България” ЕАД, като задълженията му по тях са били цедирани от банката на трето лице. Образувани били изпълнителни дела, които са прекратени поради изтичане на погасителна давност за събиране на задълженията. „Райфайзенбанк България” ЕАД изкупила обратно дължимите ѝ от жалбоподателя задължения, след което ги прехвърлила отново с договор за цесия на ответника в настоящото производство „ЕОС Матрикс” ЕООД. Жалбоподателят отправил заявление до дружеството, с което направил възражение за изтекла погасителна давност. В отговор от „ЕОС Матрикс” ЕООД Н. Т. бил уведомен, че дори да е изтекъл срокът на давността това означавало единствено, че вземането не може да се събере по принудителен ред, но оставало т.нар. естествено задължение, което можело да се изплати доброволно от длъжника, за което дружеството-колектор можело да предприеме съответните действия. С ново заявление Н. Т. уведомил „ЕОС Матрикс”

ЕООД, че няма намерение за изпълни задължението си доброволно. По отношение на искането администраторът и обработващ лични данни да спре да подава информация към ЦКР, дружеството отговорило, че има задължение за това по силата на чл.15, ал.4 от Наредба № 26 от 23.04.2009 г. за финансовите институции. Счита, че обжалваният отказ е постановен в противоречие с материалния закон. Иска отмяната му и връщане на преписката на ответника с дадени задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът - „ЕОС Матрикс” ЕООД чрез процесуалния си представител юрк. М. М. оспорва жалбата като неоснователна. Не оспорва фактите, но твърди, че между страните е налице материалноправен спор относно задължението на длъжника, който следвало да бъде разрешен в рамките на исково производство по реда на ГПК. На второ място изтъква, че е задължение на дружеството в качеството му на администратор и обработващ лични данни в рамките на петгодишен период да съхранява относимите данни за своите длъжници, както и да подава информация към ЦКР за тях. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт и в срока по чл.149, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

От данните по делото се установява следното:

Между Н. Л. Т. и „Райфайзенбанк България” ЕАД са били сключени два договора за банков кредит, единият от 06.02.2007 г., другият от 24.04.2008 г. Поради неизпълнението им от страна на Т. „Райфайзенбанк България” ЕАД в качеството си на взыскател е завело пред ЧСИ М. М. две изпълнителни дела № 20127860400996 и № 20127860400725. На 03.11.2017 г. изпълнителните дела са били прекратени поради погасяване на вземанията на банката спрямо длъжника на основание изтекла погасителна давност. След прекратяване на изпълнителните дела „Райфайзенбанк България” ЕАД е цедирало вземанията си срещу длъжника на „Макро Адванс” АД, но след направено от Т. възражение са изкупени обратно от банката. Впоследствие вземанията срещу жалбоподателя са цедирани от банката на „ЕОС Матрикс” ЕООД.

С уведомление от 03.03.2020 г. до „ЕОС Матрикс” ЕООД Н. Т. е изразил несъгласие с извършената цесия, като е отбелязал, че образуваните по вземанията на „Райфайзенбанк България” ЕАД срещу него изпълнителни дела са прекратени и от извършването на последното действие през 2012 г. са изтекли повече от 5 години.

В отговор с писмо с изх. № 00454/06.03.2020 г. „ЕОС Матрикс” ЕООД е посочило, че погасителната давност преклудира единствено възможността за удовлетворяване на претенцията на кредитора по принудителен ред, но това не се отразявало на дължимостта на задължението, което придобивало естествен характер и можело да се търси по пътя на доброволното уреждане.

На 25.03.2020 г. Т. е подал ново уведомление до „ЕОС Матрикс” ЕООД, в което е посочил, че няма да заплати доброволно погасеното по давност задължение, оттеглил е всякакво съгласие за обработване на личните му данни, поискал е дружеството да престане да обработва личните му данни, да престане да ги подава в ЦКР, личните му данни да бъдат заличени както в системите на дружеството, така и в ЦКР.

С оспореното писмо с изх. № 01726/02.07.2024 г. и приложените към него отговор с изх. № 00941/26.04.2024 г. и становище от 25.04.2024 г., подписани от длъжностното лице по защита на личните данни, определено от администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД, е отказано изтриване на личните данни на Т., тъй като обработването им продължавало да е необходимо за целите, за които те са били събрани, а именно за управление и събиране на вземането до неговото погасяване, поради което не била налице хипотезата на чл.17, §1, б.,а" от Регламент (ЕС) 2016/679. Посочено е също, че за дружеството съществува задължение по чл.10 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за ЦКР да подава ежемесечно в качеството му на задължено лице по смисъла на чл.4 от същата наредба на информация за Т. към ЦКР.

При тези данни от правна страна съдът приема следното:

Отправено е искане по чл.37б от ЗЗЛД до администратор на лични данни, какъвто „ЕОС Матрикс“ ЕООД не оспорва че е, а и същият безспорно попада в хипотезата на определението по чл.4, т.7 от Регламент 2016/679, което предвижда, че „администратор“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

На основание възникнало между Н. Т. и „ЕОС Матрикс“ ЕООД облигационно отношение, по силата на сключен договор за цесия между „Райфайзенбанк България“ ЕАД и „ЕОС Матрикс“ ЕООД, съдът приема за безспорно установено, че оспорващият е субект, чийто лични данни са обработвани от дружеството-ответник, и респ. има право като субект на това обработване на достъп до обработваните от администратора негови лични данни, съгласно чл.15 от Регламент 2016/679.

При това, за ответника „ЕОС Матрикс“ ЕООД като администратор на лични данни е съществувало нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от Т. заявление, съгласно разпоредбата на чл.12, § 3 от Регламент 2016/679.

Съгласно чл.4, §1 от Регламент 2016/679, „лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Според чл.4, §2 от Регламент 2016/679, „обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В конкретния случай длъжникът е направил изрично възражение за изтеклата давност, като е прекратено и изпълнителното производство, поради което изпълнението вече

не е скрепено с държавна принуда. Единствената възможност за ред, различен от съдебния на събиране на вземането е доброволното плащане, по аргумент от разпоредбите на чл.118 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

Настоящият състав не споделя изводите на ответника, че след като погасителната давност не пречи възможността за извънсъдебно събиране на вземането, за дружеството е налице легитимен интерес да управлява и събере вземането си, което е законосъобразно правно основание за обработка на личните данни на лицето, съгласно чл.6, ал.1, б. „е“ от ОРЗД. В случая Т. в заявлението си от 25.03.2020 г. освен, че отново се е позовал на погасителната давност, изрично е заявил, че няма да плати доброволно погасеното по давност задължение. Това му волеизявление води до отпадане на единствената възможност вземането да бъде събрано и има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл.6, §1, б.„е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 да продължи да обработва личните му данни. Тези волеизявления на оспорващия са довели и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните му - а именно събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл.17, §1, б.„а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за заличаване на свързаните с него лични данни от администратора „ЕОС Матрикс“ ЕООД, за което погасяване на кредитите същият на основание чл.10 от Наредба № 22/16.07.2009 г. на БНБ следва да подаде информация в ЦКР, след което да престане да подава информация за Т. в ЦКР предвид необходимостта от изпълнение на изискването на чл.17, §1, б.„а“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

Отпадането на задължението за подаване на информация в ЦКР за дружеството е свързано и с целите на обработка на личните данни на лицата в ЦКР - а именно осигуряване на данни за кредитната им задлъжнялост. При липса на правна възможност за принудително събиране и изрично волеизявление, че задължението с характер на естествено задължение няма да бъде заплатено доброволно, очевидно че липсват основания за последващо подаване на данни за задължения на Т. спрямо „ЕОС Матрикс“ ЕООД, произтичащи от процесната цесия. Поисканото заличаване на личните данни на Т. от ЦКР не е от компетентността на дружеството, а на ЦКР.

По изложените съображения постановеният от „ЕОС Матрикс“ ЕООД изричен отказ да спре да обработва личните данни на жалбоподателя и да преустанови подаването на информация до Централния кредитен регистър следва да бъде отменен. При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски по представения по делото списък по чл.80 от ГПК в общ размер на 1010 лв., от които 1000 лв. за адвокатско възнаграждение и 10 лв. за държавна такса. Същите са своевременно поискани, като са представени доказателства за реалното им заплащане и представляват

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изричен отказ на администратора и обработващия лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД да спре да обработва личните данни на жалбоподателя и да преустанови подаването на информация до Централния кредитен регистър, обективизиран в становище с изх. № 01726/02.07.2024 г. и отговор с изх. №

00941/26.04.2024 г., ведно с приложеното към него становище от 25.04.2024 г.

ИЗПРАЩА преписката на администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД със задължителни указания по приложението на материалното право в мотивите на решението.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Н. Л. Т. сумата от 1010 (хиляда и десет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: